

Δημητριάδος Ιγνάτιος: Κάθε ευλογημένη οικογένεια αποτελεί μία αντίσταση, ένα “όχι”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Κάθε Παράκληση, κάθε Θεία Λειτουργία, κάθε ευλογημένη οικογένεια αποτελεί μία αντίσταση, ένα “όχι” τόνισε από τον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως Βελίκας Αγιάς ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, κατά την Ακολουθία της Ιεράς Παρακλήσεως προς τιμήν της Υπεραγίας Θεοτόκου στην οποία χοροστάτησε τη Δευτέρα 3 Αυγούστου.

Μετά το τέλος της Ακολουθίας πραγματοποιήθηκε, στο Ανοικτό Θέατρο Βελίκας, πολιτιστική εκδήλωση λόγου και μουσικής, στο πλαίσιο των «Αυγουστιάτικων Παρακλήσεων», οι οποίες διοργανώνονται από τον Πολιτιστικό Φορέα της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος και Αλμυρού «Μαγνήτων Κιβωτός, για τη διάσωση του πολιτιστικού αποθέματος».

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος τόνισε αρχικά: «Είναι τόσο εκφραστικός ο τρόπος των αγιογράφων για την Παναγία μας, ώστε έχουν ιστορήσει πολλές εικόνες, καθεμία από τις οποίες έχει τον δικό της συμβολισμό και στέλνει το δικό της μήνυμα. Εμένα πάντοτε με συγκινούσε η εικόνα με την επωνυμία “Γλυκοφιλούσα”. “Γλυκοφιλούσα”· τολμηρή λέξη. Κι όμως, ο αγιογράφος δημιούργησε μία εικόνα εξαιρετικά χαρακτηριστική. Το πρόσωπο της Παναγίας ακουμπά στο πρόσωπο του Χριστού. Έτσι εκφράζεται μία βαθιά, απέραντη αγάπη, μια αγάπη που ζητά το άγγιγμα. Έχουμε όλοι βιώσει την αγάπη της μητέρας και του πατέρα μας μέσα από το πρώτο τους άγγιγμα. Όμως το άγγιγμα της μητέρας είναι μοναδικό. Η Παναγία, ως άνθρωπος, άγγιξε τον Χριστό γνωρίζοντας ότι είναι καρπός θαύματος και του Αγίου Πνεύματος. Και τότε ο αγιογράφος κάνει το εκπληκτικό: ο Χριστός απλώνει τα χέρια Του για να την αγκαλιάσει, όμως δεν την σφίγγει στην αγκαλιά Του. Τα χέρια Του παίρνουν το σχήμα του Σταυρού. Και η Παναγία, η Γλυκοφιλούσα, δεν είναι χαρούμενη, γιατί γνωρίζει ότι ο Υιός της θα Σταυρωθεί. Έτσι, στην εικόνα της Παναγίας Γλυκοφιλούσας αποτυπώνεται η πεμπτουσία της ανθρώπινης ζωής. Πρώτα απ’ όλα ότι είμαστε πλασμένοι από την αγάπη του Θεού. Μας χάρισε το πολύτιμο δώρο της ελευθερίας, που είναι βέβαια δίκικοπο μαχαίρι. Μας έπλασε τόσο ελεύθερους, ώστε μπορούμε ακόμη και να Τον αρνούμαστε ή να μη δεχόμαστε ότι υπάρχει. Κι όμως, το ανέχεται, γιατί προτίμησε να μας χαρίσει την ελευθερία παρά να δημιουργήσει δούλους. Δεν θέλει μια τέτοια δουλεία. Ζητά πάντοτε το ελεύθερο “ναι”, το “ναι” της καρδιάς. Στην εικόνα της Παναγίας Γλυκοφιλούσας η καρδιά του Χριστού ακουμπά στην καρδιά της Παναγίας. Και η Παναγία μάς θέλει με την καρδιά μας. Γιατί πώς αλλιώς μπορούμε να την προσεγγίσουμε;» Ο Σεβασμιώτατος πρόσθεσε ακόμη: «Γι’ αυτό χρειάζεται μία υπέρβαση καρδιάς, ώστε να μπορούμε να προσευχόμαστε. Μόνο εμείς οι άνθρωποι έχουμε αυτό το προνόμιο. Είναι το δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο. Η πρόκληση αυτών των ημερών είναι να βαδίσουμε προς τη μεγάλη γιορτή της Παναγίας με την καρδιά μας· να αισθανθούμε ότι κι Εκείνη μάς αγγίζει με τον δικό της τρόπο. Η αγάπη ζητά άγγιγμα. Και η Παναγία μάς αγγίζει προσωπικά, τον καθένα από εμάς. Η Παναγία είναι για όλους μία μητέρα. Και όπως η μητέρα μας μάς δέχεται όπως είμαστε, έτσι και η Παναγία μάς καλεί σε μία πορεία μετάνοιας και αληθινής αγάπης.»

Οι κίνδυνοι της τεχνητής νοημοσύνης

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στους κινδύνους που εγκυμονεί η τεχνητή νοημοσύνη, λέγοντας: «Ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τα παιδιά μας είναι να πιστέψουν ότι η τεχνητή νοημοσύνη είναι άνθρωπος. Τα παιδιά παρασύρονται από την εικόνα και εξαρτώνται από το κινητό τηλέφωνο. Έτσι περιορίζεται η ματιά τους. Γίνονται εξαρτημένα από την πληροφορία και δυσκολεύονται να δημιουργήσουν με το μυαλό τους. Αγαπούν το τηλέφωνο και τον υπολογιστή, όμως οι μηχανές δεν αγαπούν. Η τεχνητή νοημοσύνη δεν είναι άνθρωπος· είναι μηχανή.»

Καταλήγοντας υπογράμμισε: «Η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να γράψει μία πολύ καλή προσευχή, μπορεί ακόμη και να ψάλει την Παράκληση, όμως δεν μπορεί να προσευχηθεί, γιατί δεν έχει ψυχή. Μόνο οι άνθρωποι έχουν το προνόμιο να προσεύχονται. Κάθε Παράκληση, κάθε Θεία Λειτουργία, κάθε ευλογημένη οικογένεια αποτελεί μία αντίσταση, ένα “όχι”. Δεν θα αρνηθούμε την εξέλιξη· αλίμονο. Η τεχνολογία και η επιστήμη εξελίσσονται. Παρ’ όλα αυτά, οι άνθρωποι ούτε ειρήνευσαν ούτε βρήκαν τον εαυτό τους. Κάποιοι πίστεψαν ότι χωρίς τον Θεό θα ήμασταν καλύτερα. Όμως είμαστε χειρότερα. Υπάρχει, όμως, ελπίδα, και αυτή είναι ο Χριστός. Και όσο προσευχόμαστε, δεν θα νικηθούμε από τις μηχανές, που δεν είναι παρά ένα εργαλείο, και θα διατηρήσουμε ζωντανή την ελπίδα, ώστε η πίστη να παραμένει εδραιωμένη στην πατρίδα μας.»

Μετά την Ακολουθία της Παρακλήσεως, στο Ανοικτό Θέατρο Βελίκας πραγματοποιήθηκε η δεύτερη «Αυγουστιάτικη Παράκληση». Πλήθος πιστών παρακολούθησε την εκδήλωση και απόλαυσε τραγούδια αφιερωμένα στην Υπεραγία Θεοτόκο, τα οποία ερμήνευσε η ορχήστρα «Ιωνία», ενώ παρεμβλήθηκαν αφηγήσεις από τον π. Ευθύμιο Παπαγεωργίου.

Στο τέλος της εκδήλωσης ο Σεβασμιώτατος κ. Ιγνάτιος επισήμανε: «Τα παιδιά μας ζουν σε μία εποχή που πλημμυρίζει από την τεχνολογία και την εικόνα, με αποτέλεσμα να χάνεται η ανθρωπιά, να δυσκολευόμαστε να επικοινωνήσουμε μεταξύ μας, να περιορίζεται η δημιουργικότητα και να υπάρχει ο

κίνδυνος όλα αυτά να αντικατασταθούν από την τεχνητή νοημοσύνη.
Πιστεύω ότι η τεχνητή νοημοσύνη θα παραμείνει ένα εργαλείο και δεν θα μας νικήσει. Πρέπει όμως να προφυλαχθούμε και, κυρίως, να προετοιμαστούμε.»

[ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΣΧΕΤΙΚΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ](#)